

който утѣшава смиренны-тъ, утѣши ны
 7 съ дохожданіе-то Титово; И не тъкмо съ негово-то дохожданіе, но и съ утѣшеніе-то, съ което той быше ся отъ васъ утѣшилъ, като ни извѣсти голѣмо-то ваше *за насъ* желаніе, плаканіе-то ви, ревностъ-тъ ви за мене; така щото повече ся възрадувахъ. Защото ако и да ви оскърбихъ съ писмо-то *си*, не съмъ въ раскаяніе, *ако* и да бѣхъ ся пораскалялъ; понеже гледамъ че онова писмо ви оскърби,
 9 ако и за малко врѣме. Сега ся радувамъ, не за скърбъ-тъ ви, но защото скърбъ-та ви станъ на покаяніе; понеже скърбѣхте по Бога, да ся не поврѣдите отъ насъ въ
 10 нищо. Защото *а*скърбъ-та по Бога ражда спасително покаяніе, което не докарва раскаяніе; свѣтовна-та обаче *а*скърбъ ражда смъртъ. Защото ето, това ваше по
 11 Бога скърбеніе какво усердіе породи въ васъ, какво извиненіе, какво негодованіе, какъвъ страхъ, какво желаніе, какъвъ ревностъ, какво отмъщеніе. Всякакъ ви показаше себе си че сте чисти въ това
 12 нѣщо. И тъй ако и да ви писахъ *това*, не *го сторизъ* заради обидникъ-тъ, нито за обиденный-тъ, но *а*за да ся яви вамъ наше-то усердіе, което за васъ имамъ
 13 прѣдъ Бога. За това ся утѣшихмы заради ваше-то утѣшеніе; и още повече ся възрадованыхмы заради Титово-то възрадуваніе, че ся *успокоилъ* духъ-тъ му отъ веница
 14 ви. Защото ако му ся похвалихъ нѣщо зарадъ васъ, не ся засрашихъ, но както ви говорихмы вѣнчко съ истинъ, така и похвала-та ни прѣдъ Тита станъ истинна.
 15 И той още повече милѣе за васъ, като поменува *у*послушаніе-то на веница ви, какъ сте го пріяли съсъ страхъ и трепетъ.
 16 И тъй радувамъ ся че *во* всичко имамъ довѣріе на васъ.

ГЛАВА 8.

1 Още, братіе, обявямъ ви Божіи-тъ благодать даденъ-тъ на церкви-тъ въ
 2 Македоніи; Че, като търпѣтъ голѣмо утѣшеніе, прѣумножена-та тѣхна радость, и *а*дѣлобко-та имъ ницета, показавъ прѣизобилно богатство-то на тѣхнѣ-тъ ще-
 3 дръсть; Защото споредъ силъ-тъ си (*това го свидѣтельствуемъ*) и повече отъ силъ-
 4 тѣхъ *си*, доброволни *си* *посочиавъ*. Като ны умолявахъ съ голѣмо приканваніе да пріе-
 5 мемъ даръ-тъ *имъ*, и *а*участіе-то въ служеніе-то на святы-тъ; И не само както ся надѣяхмы, но себе си отдадохъ прѣ-

вомъ Господу, а *послѣ* намъ съ волѣж-тъ
 6 Божіи; Така щото *а*примолыхмы ся на Тита, както бѣ започелъ, така и да доис-
 7 кара въ васъ и това благодареніе. И тъй *а*като избобилувате во всяко нѣщо, въ вѣржъ и въ слово и въ разумъ и во всяко усердіе и въ любовь-тъ си къмъ насъ, така *а*да прѣизобилувате и въ това бла-
 8 годеніе. *Това* *а*не *си* *го* казувамъ като заповѣдъ, но чрѣзъ усердіе-то на други-
 9 тѣ, да опитамъ и искренность-тъ на ва-
 10 шѣ-тъ любовь; Защото знаете благодарѣ-
 11 тѣ на Господа нашего Иисуса Христа, *а*че богатъ като бѣ станъ сиромашъ за васъ, да ся обогатите ви съ неговъ-
 12 тѣ сиромашіи. И на това азъ давамъ *а*свѣтъ; защото е *а*то полезно за васъ, които *а*отъ лани започнахте не токо да
 13 правите, но и да го искате. А сега свѣршѣте и да го правите, така щото както *е* было усердіе-то да искате, така да бѣде и да го извършите отъ колкото имате.
 14 Защото *а*ко ся появи отъ понапрѣдъ у нѣкого усердіе, той е пріятъ споредъ колкото има, а не споредъ колкото нѣма.
 15 Понеже не *искамъ* да е на други облеж-
 16 ніе, а на васъ утѣшеніе; Но *да* бѣде рав-
 17 но, *така* щото ваше-то въ сегашно-то врѣме изобиліе *да* *запали* тѣхно-то лишеніе; за да послужи и тѣхно-то изобиліе на ва-
 18 ше-то лишеніе, така щото да бѣде изравне-
 19 ніе, Споредъ както е писано: *а*“Който събра много, не му ся прѣумножи; и който
 20 малко, не му недостигнѣ. А благодареніе Богу, който вложи въ срдце-то Титово
 21 исто-то усердіе за васъ; Защото и *а*мол-
 22 бж-тъ *ни* пріа, но понеже имаше голѣмо усердіе, търпѣжъ къмъ васъ самоволно.
 23 Проводихмы още съ него и тойзи *а*братъ, похваляемый-тъ во всички-тъ церкви за
 24 евангеліе-то; (И не токо *това*, но още *а*избранъ е отъ церкви-тъ да пажува съ насъ за това благодареніе, на което служимъ *а*за славъ-тъ на самого Господа, и за *доказательство* на ваше-то усердіе.)
 25 Като ся свѣнимъ отъ това да не бы нѣкой да ны похули поради това изобиліе което е повѣрено на наше-то служеніе.
 26 Понеже *а*промышляваемъ това което е добро не само прѣдъ Господа, но и прѣдъ
 27 человѣци-тъ. Проводихмы още съ тѣхъ нашій-тъ братъ, когото много пажѣ въ много нѣща смы опитали че има усердіе, а
 28 сега е много по усерденъ поради много-
 29 то на васъ увѣреніе. Колкото за Тита, *той* е мой другаръ и сотрудникъ во васъ, а колкото за братія-та наши, *тъ* сж *а*по-

к Вижъ Гл. 2; 13.
 л Гл. 2; 4.
 м 2 Кор. 12; 13. Мат. 26; 75.
 н Прит. 17; 22.
 о Гл. 2; 4.
 п Рим. 15; 32.
 р Гл. 2; 9. Фил. 2; 12.
 с 2 Сок. 3; 4. Филим. 8, 21.

а Мар. 12; 44.
 б Дян. 11; 29. 24; 17. Рим. 15; 25. 26. 1 Кор. 16; 1, 3, 4. Гл. 9; 1.
 в Ст. 17. Гл. 12; 18.
 г 1 Кор. 1; 5. 12; 8.
 д Гл. 9; 8.
 е 1 Кор. 7; 6.

ж Мат. 8; 20. Лук. 9; 58.
 з Фил. 2; 6, 7.
 и 1 Кор. 7; 25.
 к Прит. 19; 17. Мат. 10; 42.
 л Тим. 6; 18. Евр. 13; 16.
 м Гл. 9; 2.
 н Мар. 12; 43, 44. Лук. 21; 3.

а Исх. 16; 18.
 б Ст. 6.
 в Гл. 12; 18.
 г 1 Кор. 16; 3, 4.
 д Гл. 4; 15.
 е Рим. 12; 17. Фил. 4; 8. 1 Пет. 2; 12.
 ж Фил. 2; 25.